

Warszawa, 16 kwietnia 2020 r.

**DEPARTAMENT INFORMATYZACJI
I REJESTRÓW SĄDOWYCH**

DIRS-III.024.18.2020

Pan
Adam Abramowicz
Rzecznik Małych
i Średnich Przedsiębiorców

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 10 marca 2020 r., znak WPL.147.2020.ŁP w załączeniu przekazuję odpowiedź na pismo Polskiej Izby Paliw Płynnych z dnia 6 lutego 2020 r. w sprawie rozważenia podjęcia inicjatywy legislacyjnej zmierzającej do likwidacji ujawniania w Krajowym Rejestrze Karnym orzeczonych kar grzywien. Załączona odpowiedź obejmuje w swojej treści szczegółowe rozważania dotyczące możliwości i zasadności zmian legislacyjnych w przedmiotowym zakresie.

Z wyrazami szacunku

Zbigniew Wiśniewski
Dyrektor
Departament Informatyzacji i Rejestrów Sądowych

/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

Odpowiedź na pismo PIPP z dnia 6 lutego 2020 r. w formie edytowalnej oraz skanów (odpowiedź przesłano w postaci papierowej)

Warszawa, dnia 11 marca 2020 r.

DIRS-III.024.5.2020

Pani Halina Pupacz
Prezes Polskiej
Izby Paliw Płynnych

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 lutego 2020 r. dotyczące rozważenia celowości przygotowania zmian legislacyjnych w zakresie Krajowego Rejestru Karnego polegających na usunięciu z tego Rejestru informacji o skazaniach na kary grzywny uprzejmie informuję, co następuje.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, że dane gromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym dotyczą przede wszystkim osób prawomocnie skazanych za przestępstwa lub przestępstwa skarbowe (por. art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1158). W Rejestrze nie gromadzi się natomiast informacji o osobach ukaranych za czyny stanowiące wykroczenia (np. naruszenie przepisów ruchu drogowego, czy zdarzenia komunikacyjne stanowiące wykroczenia), czy o osobach, w stosunku do których orzeczono kary administracyjne.

Należy również zaznaczyć, że stosownie do art. 1 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1950, z późn. zm., dalej: „k.k.”) nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma. Analogicznie zgodnie z art. 1 § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2020 r. poz. 19) czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma, nie może być uznany za przestępstwo skarbowe. Nie sposób zatem wywodzić, że dane zawarte w Krajowym Rejestrze Karnym dotyczą czynów o charakterze błahym, czy „zdarzeń mniejszej wagi”. Jeżeli bowiem dane zachowanie lub zaniechanie zostało zaklasyfikowane

dem

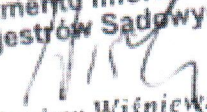
przez sąd jako przestępstwo albo przestępstwo skarbowe, to świadczy to o tym, iż było ono społecznie szkodliwe w stopniu większym niż znikomy.

Podkreślenia również wymaga, że wpisy w Rejestrze dokonywane są niezależnie od rodzaju orzeczonej za dany czyn kary i jej wymiaru. Wymierzenie przez sąd kary grzywny niekoniecznie bowiem musi świadczyć o niskim stopniu jego społecznej szkodliwości. W przypadku skazań za popełnienie przestępstw na wymiar kary mają wpływ również takie okoliczności jak: motywacja i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego (por. art. 53 § 2 k.k.).

W świetle powyższego trudno uznać, że w Rejestrze nie powinny być gromadzone dane o skazaniu danej osoby na karę grzywny, ani też zaakceptować postulat rezygnacji z „uwidaczniania” informacji o takich karach w zaświadczeniach wydawanych przez Rejestr. Już sam fakt skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe świadczy o wyższej niż znikoma społecznej szkodliwości czynu, zaś orzeczenie grzywny nie potwierdza, że jest ona niska. Propozycja zmian legislacyjnych w zakresie Krajowego Rejestru Karnego dotycząca usunięcia z tego Rejestru informacji o skazaniach na kary grzywny nie zasługuje zatem na aprobatę.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że wymogi dotyczące niekaralności określonych osób (np. członków zarządów, koncesjonariuszy) nie wynikają z przepisów regulujących działanie Krajowego Rejestru Karnego. Określają je ustawy normujące warunki powołania na funkcje członków organów podmiotów gospodarczych (np. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.) przewidujący, że nie może być członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, likwidatorem albo prokurentem osoba, która została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwa określone w przepisach rozdziałów XXXIII-XXXVII Kodeksu karnego oraz w art. 585, art. 587, art. 590 i art. 591 ustawy) oraz określające wymogi prowadzenia konkretnych rodzajów działalności gospodarczej (np. art. 33 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.), w którym wskazano, że koncesja nie może być wydana wnioskodawcy skazanemu prawomocnym

wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą). Przepisy te z reguły nie uzależniają możliwości bycia członkiem organu, czy prowadzenia określonej działalności od rodzaju kary orzeczonej za dane przestępstwo. Jeżeli Polska Izba Paliw Płynnych dostrzega konieczność zmiany tego rodzaju przepisów, to adresatem konkretnych propozycji legislacyjnych powinien być minister właściwy do przygotowywania projektów ustaw regulujących dany obszar stosunków prawnych (np. w przypadku regulacji prawa energetycznego będzie to Minister Aktywów Państwowych, jako kierujący działem administracji rządowej „energia” – por. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Aktywów Państwowych Dz.U. poz. 2256).

DYREKTOR
Departamentu Informatyzacji
i Rejestrow Sądowych

Zbigniew Wiśniewski

Law 111